

[Bomholt.]

Det ærede medlem hr. Frode Jakobsen redegjorde for sin opfattelse, således som det er hans naturlige ret. Jeg har udtrykkeligt afholdt mig fra enhver kritik af Atlanterhavspagten, og jeg kan ikke modtage den invitation, som det ærede medlem hr. Frode Jakobsen og det ærede medlem hr. Per Federspiel gav mig til at indlade mig i en drøftelse herom. Jeg har ikke talt om Atlanterhavspagten. Jeg har kritiseret den letsindighed, hvormed visse medborgere har tilladt sig en bestemt mulighed på et tidspunkt, da ingen med sikkerhed kunne vide noget om pagtens bestemmelser, på et tidspunkt, da det overvejende flertal i Norden ønskede en anden mulighed, nemlig den skandinaviske forsvarsunion, undersøgt til bunds. Der var en vis forskel i stemmeføringen mellem det ærede medlem hr. Frode Jakobsen og det ærede medlem hr. Per Federspiel. Jeg forstod, at de ærede medlemmer stort set var enige, men jeg må heroverfor sige, at jeg kan ikke se, at de mange ord har ændret den opfattelse, jeg fremsatte.

Edvard Sørensen: Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre udover dem, jeg fremsatte i formiddags.

Når det ærede medlem hr. Aksel Larsen udtalte, at jeg bl. a. i formiddags havde sagt, at spørgsmålet, vi drøftede, var så ømfindeligt, at en udenrigsminister ikke frit kunne udtale sig om det, må det være en fejlhøring fra det ærede medlems side. Det udtalte jeg overhovedet ikke i formiddags. Det, jeg sagde, var, at når man skulle give den danske befolkning den orientering, der skulle gives her, så var der mange uklarheder, som måtte klares, før det var muligt at tage stilling til spørgsmålet i sin helhed.

Når det ærede medlem hr. Aksel Larsen mente, at jeg kom for skade at sige, at et skandinavisk samarbejde måtte være i Vestens interesse, så vil jeg henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at det var ikke for skade, jeg kom til at sige det, det var ud fra min overbevisning, at hvis man kan indgå et nordisk samarbejde, må det være i Vestens interesse, fremfor at Norden skulle stå spaltet og delt.

Udenrigsministeren kom i sin svartale ind på et spørgsmål, der var rejst her i debatten, nemlig dette: Hvis de orienteringer og de forhandlinger, der føres i disse dage, ikke giver det resultat, som vi, der har stillet forespørgslen, ønsker, et nor-

disk forsvarsforbund, hvor står vi da? Hertil svarede udenrigsministeren, at så står vi der, hvor vi stod, da den nuværende regering trådte til. Jeg vil håbe, at det er en fortaelse af udenrigsministeren. Det kan ikke være rigtigt, og det ligger i alt fald ikke på linie med de forhandlinger, vi har ført med regeringen, og den politik, vi fra venstres side ønsker at gå ind for.

Jeg sagde i formiddags, at hvis det skulle ske, hvad jeg ikke håber, at disse forhandlinger sprængtes, da var det mit håb, at regeringen ville fortsætte forhandlingerne på det grundlag, der da forelå, og jeg gjorde regeringen opmærksom på, at vi ville betragte det som en ulykke for Danmark, hvis forhandlingerne førtes sådan, at Danmark kom ud i et militært tomrum, at vi kom til at indtage en stilling, så ingen havde tillid til Danmark.

Jeg sagde videre, at jeg håbede, den forståelse, den goodwill, vi har i Vestens lande, ikke gennem de forhandlinger, der kan være kortere eller længere, ville blive forskertset. Men jeg vil så indtrængende, jeg kan, henstille til regeringen, at vi, selv om disse forhandlinger skulle sprænges, da ikke siger: så står vi på det standpunkt, hvor vi stod for 1½ år siden. Nej, så må vi fortsætte forhandlingerne på det grundlag, der da kommer til at foreligge.

Ole Bjørn Kraft: Den kommunistiske ordfører har i dag talt således, som man på forhånd kunne vide, at han ville tale; det ved man nemlig altid på forhånd for tiden om de kommunistiske ordførere, de taler således, som det er i Ruslands interesse, at der skal blive talt, og de har een gang for alle besluttet sig til at være den russiske tankegangs advokater i dette land. Denne pligt opfylder de af al deres evne og af al deres iver, og vi ved meget vel, at for øjeblikket er det en særlig interesse at skildre enhver tanke om, at der er spænding i verden, som aldeles urimelig, at skildre folkenes frygt for en kommende ny krig som uden bund i virkeligheden og at gøre alt, hvad der står i de kommunistiske partiers magt, for at skabe en sådan usikkerhed og splittelse indenfor de forskellige folk, at den sammenslutning af demokratiske stater til værn for deres interesser, som man i øjeblikket arbejder på, ikke skal blive til virkelighed.

Men det vil ikke lykkes den ærede ordfører at overbevise det danske folk om hans gode meninger og hensigter. Hvorfor i alverden tror det ærede medlem, at man har